

Een roman over grote bouwers en een lijk

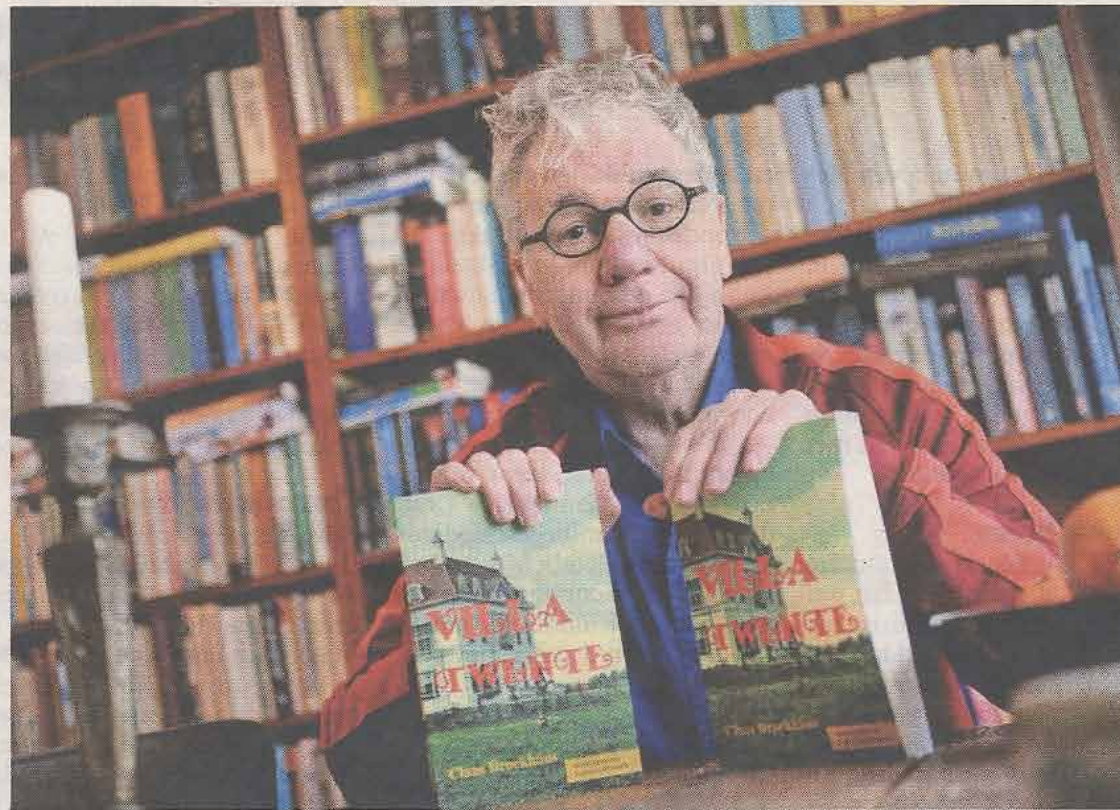
Van kleine 'bouwertjes' tot grote concerns. Gefascineerd door de historie van grote Twentse bouwbedrijven als Wessels, Ter Steege en Koopmans schrijft Claus Brockhaus uit Enschede zijn historische familieroman *Villa Twente*. En als thrillerauteur van huis uit, kon hij het natuurlijk niet laten: ergens in het verhaal is ook een lijk verstopt.

Mandy de Jong

Enschede

De verkoop van zijn voorlaatste boek viel vies tegen. *Respect*, een thriller die speelt rond het 50-jarig bestaan van FC Twente. De voetbalclub zou boeken afnemen, maar toen ging het mis. Claus Brockhaus wist niet dat Joop Munsterman zoveel lijken in de kast had, zegt hij. Even wist de Enschedese schrijver en filmmaker ook niet meer of hij nog wel wilde schrijven. Een schrijversblok. „Schrijf toch gewoon over iets wat je zelf leuk vindt”, zei mijn partner Britt.

Geen thriller meer, maar een roman. Niet schrijven over moordenaars, maar over bouwers. Brockhaus vindt inspiratie in de familiegeschiedenis van grote bouwbedrijven in de regio en publiceert in eigen beheer zijn roman *Villa Twente*. Een familieroman over vier generaties bouwondernemers op de grens tussen Enschede en Hengelo. En ergens in het verhaal heeft de schrijver een lijk verstopt.

Wessels, Ter Steege en Koopmans. „Allemaal 'bouwertjes' die zijn uitgegroeid tot grote concerns. Dankzij deze ondernemers bloeide de economie na het verdwijnen van de textielindustrie weer op. Het is echt fascinerend.”

Dik Wessels

Hendrik Scholte, een van de hoofdpersonages in zijn roman, heeft volgens de

▲ Claus Brockhaus: „Twentenaren moeten zich in mijn verhalen herkennen.” FOTO

ANNINA ROMITA

schrijver wel wat weg van wijlen Dik Wessels. „Deze Hendrik is de oudste zoon van een wever en gaat naar de ambachtsschool. Hij wil niet deugen op school en gaat dan maar de bouw in. Net als Dik Wessels pakt Hendrik nieuwe kansen en dat vind ik mooi.”

Schrijven van verhalen die zich in zijn eigen regio afspelen is voor de schrijver ook als een 'ontdekkingsreis

door de eigen achtertuin'. Deze keer werd hij zich nog eens bewust van de wijze waarop vliegveld Twente ontstond en de rol daarin van de Duitsers in de Tweede Wereldoorlog. Brockhaus noemt die ontdekkingsreis als reden waarom hij altijd een 'Twentse' schrijver is gebleven. „Twentenaren moeten zich in mijn verhalen herkennen en anderen moeten Twente leren kennen.”

Badhuis

Brockhaus woont sinds zeven jaar weer in Enschede: een stad die totaal anders is dan de stad die hij in het verleden kende. „Enschede is booming. Primark heeft ervoor gezorgd dat de boel weer is gaan bruisen.” Brockhaus schrijft in dat licht in zijn roman ook over de animositeit met Hengelo. „Dat doe ik met veel plaagzucht. Want die twee kunnen nog steeds niet samenwerken. Het gaat in Enschede heel goed en nu willen ze in Hengelo ook een woontoren van 32 meter. Op het oude badhuis.” Brockhaus schudt zijn hoofd...

Hij is schrijver, maar ook ondernemer. Het FC Twente-debacle overkomt Brockhaus naar eigen zeggen niet nog een keer. De schrijver is met *Villa Twente* niet afhankelijk van een grote speler, maar van meerdere sponsors die een plek in de roman hebben gekregen. Zij betalen hem en krijgen in ruil een bepaald aantal boeken om weg te geven aan relaties. En het boek ligt natuurlijk ook bij de boekhandels in de regio.